

Αναβίωσαν έθιμα στο πανηγύρι των Αγίων Αναργύρων στην Ίμβρο

/ [Παράδοση](#)

Ένα εκκλησάκι στο όνομα των [Αγίων Αναργύρων](#) γιόρτασε όπως παλιά, πριν λίγες μέρες στην [Ίμβρο](#). Και έσπευσαν ανήμερα της γιορτής τους, Ρωμιοί, ντόπιοι κι επισκέπτες αλλά και Τούρκοι που αποκαλούν το χώρο «ντοκτόρ μαναστίρ» (μοναστήρι του γιατρού) να τιμήσουν τη μνήμη των Αγίων γιατρών που πρόσφεραν αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους. Εκεί, στο εκκλησάκι, δυο βήματα από την πρωτεύουσα του νησιού την Παναγιά, που συντηρήθηκε και στολίστηκε όπως στις παλιές καλές μέρες για το νησί, πριν μισόν και βάλε αιώνα.

Κι ήταν διάχυτη η χαρά και η συγκίνηση, σε όλες και όλους που γέμισαν το χώρο όπου ξανάζησαν τα έθιμα με τα «κουρμπάνια», τα σφαγμένα στη χάρη των Αγίων ζώα, που έβρασαν όλη νύχτα μέσα σε καζάνια για να προσφερθούν το πρωί μαζί με την «κουρκούτα», βρασμένο σπασμένο σιτάρι κι άλλα δημητριακά – απόγονο της αρχαίας πολυσπορίας προς τιμήν της θεάς Δήμητρας και της κόρης της, της Περσεφόνης, στους προσκυνητές.

Ο 78χρονος Δημήτρης Ψευτέλης από την Παναγιά, ήταν ο επικεφαλής της παρέας,

ο «αρχικουρμπανατζής» όσων επί πολλές ώρες μαγειρέψαν το συμποσιακό γεύμα που προσφέρθηκε στους προσκυνητές. «Είχε χρόνια να γίνει η γιορτή κι είπε φέτος ο Δεσπότης μας να την αναβιώσουμε. Εγώ έχω τούτο τον καιρό προβλήματα με τα πόδια μου αλλά δε μπορούσα να πω όχι σε ετούτη τη χαρά» λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο κ. Ψευτέλης αναφερόμενος και στον εμπνευστή τού ξαναζωντανέματος του πανηγυριού, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο. Κι είναι φανερό η χαρά του «αρχικουρμπανατζή». Παρά τα προβλήματα με τα πόδια του, τρέχει ανάμεσα στον κόσμο με μπουκάλια τσίπουρα κερνώντας όλους. «Και του χρόνου, γεροί να είμαστε...» φωνάζει σε κάθε κατεύθυνση θαρρείς και ξορκίζει το κακό.

Χαρούμενος φυσικά κι ο ίδιος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος που συνδέει την παρουσία του τα τελευταία χρόνια στο νησί, με την προσπάθεια να ζωντανέψει η προστατευόμενη και από τη Συνθήκη της Λωζάννης παρουσία του Ρωμαίικου.

«Κάνουμε πράξη», λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, «τις επιταγές του Πατριάρχη μας κ.κ. Βαρθολομαίου να στηρίξουμε τη χριστιανική κοινότητα του νησιού και την ειρηνική συνύπαρξη της με το σύνολο πια στοιχείο. Κι η σημερινή γιορτή μας έχει και αυτό το στόχο. Να κρατήσουμε τις παραδόσεις μας. Να χαρούμε το ξαναντάμωμα μας όσοι μένουμε στην Ίμβρο με τους Ίμβριους της διασποράς που επιστρέφουν για να ξεκαλοκαιριάσουν, να χαρούν ξανά τον τόπο τους, τα ήθη και τα έθιμα τους. Οι Ιμβριώτες μπορούν και πρέπει να ζήσουν όλοι μαζί το νησί και

τον πολιτισμό του».

Στο μεταξύ, μαζί με τον αγιασμό στον εξωτερικό χώρο της μικρής εκκλησιάς και στη συνέχεια, τη Θεία Λειτουργία μέσα στο συντηρημένο χώρο της, προχωρά η προετοιμασία του φαγητού. Τα κρέατα βρασμένα σε σκέτο νερό κυριολεκτικά μαδάνε. Σουρώνονται και μπαίνουν σε ξύλινες σκάφες σε πετσέτες για να στεγνώσουν. Το ζουμί αφού σουρωθεί, υποδέχεται τα σπασμένα δημητριακά. Είναι η ώρα της κουρκούτας. Μετά από ώρα βράσιμο, αρχίζει το χτύπημα του μίγματος με ξύλινα εργαλεία, σαν κουπιά. Ο «αρχικουρμπανατζής» δοκιμάζει και ειδοποιεί το Δεσπότη αμέσως μετά το μοίρασμα του αντίδωρου, πως όλα είναι έτοιμα.

Ο Μητροπολίτης μέσα στο παράσπιτο όπου προετοιμάστηκε το φαγητό, ανάμεσα σε φωτιές και ανασαίνοντας κάπνα, φορώντας το πετραχήλι του, ευλογεί τα κρέατα, τα κουρμπάνια, χτυπά για μιαν ακόμα φορά την κουρκούτα και δίνει το σύνθημα για τη γιορτή.

Τα κρέατα μοιράζονται χωριστά από τη κουρκούτα. Η τελευταία ομολογεί ο πρωτομνημένος σε αυτήν, άγνωστο γιατί, είναι ό,τι πιο νόστιμο έχει δοκιμάσει στη ζωή του.

Το κοινό συμπόσιο συμπληρώνουν οι προσφορές όσων συμμετέχουν σε αυτό. Κρασιά, ρακιά και τσίπουρα και πίτες κάθε λογής και προπάντων μοσχομυριστοί μπακλαβάδες και παγωμένα καρπούζια!

Και φυσικά χοροί και τραγούδια. Για τα τελευταία, φέτος, φρόντισαν οι «Αιολείς», μια πολύχρωμη παρέα κάπου 60 Μυτιληνίων, πολλοί από αυτούς με μικρασιατική καταγωγή, που με μια παραδοσιακή ορχήστρα, στην οποία συμμετείχε και ο Τιμολέων Τσακνής ντόπιος βιολιτζής που χρόνια θαρρείς περίμενε να παίξει με άλλους μαζί το βιολί του, χορωδίες και τραγουδιστές, και χορούς, κράτησαν το κέφι αμείωτο επί ώρες.

«Είπαμε να έρθουμε στην Ίμβρο, είπε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο χοροδιδάσκαλος της παρέας Αργύρης Χατζημαλής που γιόρταζε κιόλας εκείνη τη μέρα, να γιορτάσουμε παρέα με τους ντόπιους αλλά και να γνωρίσουμε το κοντινό μας νησί, τους ανθρώπους του, τους καημούς και τις χαρές τους. Θέλω να ελπίζω ότι τα καταφέραμε και για αυτό ευχαριστούμε όλους όσοι βοήθησαν να γίνει πραγματικότητα αυτή η αποστολή».

Αργά το απόγευμα, κι αφού φύγει κι ο τελευταίος προσκυνητής, ο Μητροπολίτης με τη συνοδεία του, τους ιερείς της Παναγιάς, κλειδώνει το εκκλησάκι. «Και του χρόνου... βοήθεια μας οι ανάργυροι Άγιοι. Και να μας θυμόσαστε. Εμείς εδώ παραμένουμε» λέει, προσπερνώντας μας.

(Πηγή-Φωτογραφίες: ΑΠΕ-ΜΠΕ/Στρατής Μπαλάσκας)